

DE STER.

Half-Maandelijksch Tijdschrift van de Heiligen
der laatste Dagen.

(OPGERICHT IN 1896.)

Ik verwacht slechts eenmaal door deze wereld te gaan. Als er daarom iets goeds is, dat ik kan doen, of eenige vriendelijke daad die ik aan mijne medemenschen kan verrichten, laat mij die dan nu doen. Laat mij die niet uitstellen of nalaten, want ik zal dezen weg niet wederkomen.

S. GRELLET.

No. 6.

15 Maart 1908.

13de Jaargang.

DE PLICHTEN DER HEILIGEN.

PREDIKATIE GEHOUDEN DOOR APOSTEL C. W. PENROSE,
15 Februari, 1908 te Rotterdam.

Mijn geliefde broeders en zusters ik verlang eenige woorden tot u te spreken als leden der Kerk.

Dit huis waarin wij nu vergaderd zijn behoort aan den Heere. Vergeet dat niet. Als gij hier komt om uwe vergaderingen te houden, of als gij hier komt voor gezellige samenkomsten, bedenkt dan, dat dit het huis des Heeren is. Het is noodzakelijk, dat gij zoodanig zult handelen dat de Geest des Heeren hier altijd kan zijn. Als gij hier komt voor vermakelijkheden, dan moet gij niet vergeten dat dit gebouw het eigendom des Heeren is. Ziet dat gij alle dingen ordelijk doet en dat gij niets wenscht te doen, dat Hem zou mishagen. De Heere zegt, dat veel lachen zonde is. De Heere heeft er niets tegen als gij lacht, want dat is natuurlijk als iets ons vermaakt. De Heere zegt, dat buitensporige dingen Hem mishagen. Alles moet met matigheid gedaan worden; dit is niet alleen het geval met onze vermakelijkheden, maar met alle daden van ons leven.

Een groot aantal ziekten, waarmede de menschen geslagen zijn, zijn in de wereld gekomen door menschen die buitensporig geweest zijn. Ik spreek niet alleen met betrekking tot eten en drinken. Wij moeten niet te veel slapen, wij moeten echter genoeg slapen. De hoeveelheid slaap die voor sommigen voldoende is, is niet voldoende voor anderen. Wij moeten niet veel loopen, maar wij moeten wat loopen, om onze lichamen beweging te geven. Het is recht alle krachten van ons lichaam te gebruiken, maar niet te misbruiken. Wij moeten deze les leeren, als wij ons

leven willen bewaren, want het is een zegen te leven als ons leven nuttig is.

Als gij hier komt dan moet gij uwe vergaderingen niet te lang houden, daarom heb ik mijne oogen op de klok gericht. Wij zouden niet te veel willen spreken, noch te veel weenen. Soms als onze vrienden door den dood van ons worden weggenomen, dan gevoelen wij ons zeer droevig, maar wij moeten niet te veel weenen. Als wij wisten waar zij heen gingen dan zou het ons geen leed doen. Natuurlijk zouden wij hun geen vaarwel willen zeggen. Er is geen oorzaak om overvloedig te weenen. Het is echter natuurlijk dat eene moeder als zij haar zuigeling, een man zijne vrouw, eene vrouw haar man, moeders hare kinderen en kinderen hunne ouders verliezen, dat zij dan weenen; en de Heere zegt, dat zij mogen weenen, om het verlies hunner geliefden, maar wij moeten het niet overmatig doen. Onze droefheid moet matig zijn; gebruikt wijsheid. Dit is de grootste gave Gods. Alle gaven van het Evangelie zijn goed, maar sommige zijn beter dan andere. Het is eene goede gave het Evangelie te prediken, maar wij moeten niet te veel prediken. Sommigen verlangen de gave van talen te hebben. Dit is goed, maar het is niet zoo goed als de gave van wijsheid, kennis, kracht of geloof, en als menschen die gave verlangen dan moet dit niet zijn, om van de menschen gezien te worden en de gave ten toon te stellen, want als zij dat doen dan zal het hun niet bevoordeelen. Die gave is voor anderen van weinig nut, als zij de gave van uitlegging niet bezitten. Dit is wat de Apostel Paulus zegt: „IJvert om de geestelijke gaven, maar meest, dat gij moogt profeteeren. Want die eene vreemde taal spreekt, spreekt niet den menschen, maar Gode; want niemand verstaat het, doch met den geest spreekt hij verborgenheden. Maar die profeteert, spreekt den menschen stichting, en vermaning, en vertroosting. Die eene vreemde taal spreekt, die sticht zichzelf; maar die profeteert, sticht de gemeente. En ik wil wel, dat gij allen in vreemde talen spreekt, maar meer, dat gij profeteert; want die profeteert, is meer dan die vreemde talen spreekt.” Nu, wij moeten met al deze gaven wijsheid gebruiken. Dat is de grootste gave.

Wij hebben de zegeningen van God noodig in onze woningen, zoowel als in onze vergaderlokalen, en zij moeten den Heere toegewijd worden, en wij moeten Hem iederen dag van ons leven toegewijd worden, opdat de Geest, welke wij in onze vergaderingen verlangen, ook in onze woningen zal aanwezig zijn.

Dit moeten wij doen, opdat wij te zamen in vrede mogen leven. Dit moet in alle gezinnen van de Heiligen der laatste Dagen zijn; daar zij geen twist, geen harde gevoelens, maar alleen liefde. Als liefde in onze harten woont, dan zullen wij vriendelijk tot elkaar zijn; ouders zullen niet ruw tegen hunne kinderen zijn en kinderen zullen hunne ouders gehoorzamen. Dit is de gave des hemels. Wij moeten iederen dag zegeningen vragen op onze woonplaatsen. Als de vader een lid

der Kerk is, dan moet hij zijn familie samen roepen in den morgen en in den avond en tot God voor hen bidden. Als de man dat niet kan doen, dan mag de vrouw het doen, maar de vrouw is niet het hoofd der familie, zij behoort het ten minste niet te zijn. Soms is de vrouw dit en vaak ook de zuigeling. Het is recht, dat de man aan het hoofd van het gezin staat. De vrouw moet een deel van hem zijn, niet onder zijne voeten, noch aan het hoofd, maar aan zijne zijde, een deel van hem, been van zijn been, vleesch van zijn vleesch, en die twee te zamen moeten het gezin besturen. Wij moeten trachten deze dingen te verstaan. Wij moeten ons toebereiden voor den tijd, wanneer Christus zal komen en op aarde zál regeeren; laat ons daarom nu reeds beginnen en leeren te leven zooals het behoort. Hebt elkander lief, vergeeft elkander. Laat de man zijne vrouw hare fouten vergeven en de vrouw haren man. Laat de ouders hunne kinderen vergeven. Wij hebben geen recht kwade gevoelens in de Kerk te hebben. De Heere heeft de volgende openbaring gegeven: „Ik de Heere vergeef wien Ik wil, maar gij zult allen menschen vergeven.” De Heere heeft gezegd, dat als iemand ons kwaad doet en wij hem niet vergeven, dan is in ons de grootste overtreding. Gij ziet er uit als goede menschen, en ik weet dat gij geen verkeerde gevoelens tegen iemand in de Kerk zult koesteren. Als wij anderen hunne overtredingen vergeven, dan kunnen wij God vragen onze overtredingen te vergeven.

Ik wil uwe aandacht vestigen op het nut van het betalen uwer tienden. Dit beteekent een tiende van wat gij verdient. Het is door de tienden van het volk, dat dit gebouw gekocht is. Wij hebben ook een schoon gebouw in Liverpool dat tot de Kerk behoort. Wij zullen ook spoedig een gebouw in Londen koopen, want de Kerk is uit de schuld. Eenmaal is de Kerk in schulden gekomen, door de moeilijkheden en de vervolgingen die over haar kwamen en de rechtsgedingen die zij verdedigen moest. Nu is de Kerk vrij, en de fondsen die inkomen door de tienden, zullen gebruikt worden voor doeleinden als dit.

Wij hebben vier tempels waarin de verordeningen der Kerk voor de levenden en de dooden iederen dag bediend worden, en millioenen verordeningen zijn alreeds verricht. Er zullen andere tempels gebouwd worden. Ik hoop, dat er eenmaal tempelen op dit werelddeel zullen gebouwd worden, maar dat is voor de toekomst. Het is onze plicht een tiende onzer inkomsten te betalen. Wij zendingen, die hier in de wereld zijn, betalen een tiende als wij thuis zijn. Wij gelooven in tienden. Wij willen uw geld niet hebben, maar één tiende ervan behoort aan den Heere. Alle menschen die deze wet gehoorzamen, hebben recht op de zegeningen des Heeren. Leert die wet en houdt haar, en gij zult gezegend zijn, en de Heere zal u wijsheid geven zoodat de negen tienden die overblijven, verder zullen gaan en u meer zullen verschaffen, dan wanneer gij uwe tiende niet betaald hadt. Vergeet

niet wat ik u vandaag zeg. Ik verlang, dat gij gezegend zult worden, dat gij goede gezondheid zult genieten, dat gij vrede zult hebben, dat gij meer zult bezitten van de goederen dezer wereld, en als gij gezegend wilt worden met de rijkdommen van hemel en aarde, geeft dan den Heere één tiende uwer inkomsten en gij zult die zegeningen zekerlijk ontvangen.

Nu met betrekking tot de armen.

Een groot gedeelte der tienden wordt voor de armen gebruikt. De Heere heeft bijzondere middelen gegeven, om de armen te helpen. Eenmaal per maand, op den eersten Zondag wordt er een vasten gehouden onder de Heiligen der laatste Dagen. In al de nederzettingen van Zion hebben wij den eersten Zondag voor vastdag, en wij geven aan den Bisschop, datgene wat wij sparen door te vasten. Wij doen dit tot voordeel der armen. De Heere wil niemand zich onaangenaam doen gevoelen en sommige menschen gevoelen zich erg onaangenaam als zij zonder voedsel moeten gaan. De Heere wil dat wij weten, wat het is zonder voedsel te zijn, zoodat wij medelijden met de armen hebben. De Heere zegt, dat wij de hongerigen zouden voeden en de naakten kleeden, en als wij deze dingen niet doen, dan zullen wij buitengesloten worden als wij den God des hemels naderen. Jezus Christus zeide, dat hij sommigen buiten het Koninkrijk der hemelen wil sluiten, omdat Hij hongerig is geweest en zij Hem niet te eten hebben gegeven en zij Hem niet gekleed hebben toen Hij naakt was, enz. Gij kunt dit lezen in Mattheus 25. De Heere bedoelt, dat wij elkaar moeten helpen. Er is een bijzondere zegen aan het vasten en bidden verbonden. Maar het is niet goed te veel te vasten. Gij moet niets overdadig doen, en wij willen niet, dat iemand vast die ziek of ongesteld is. Gij zult ontdekken, dat gij betere gezondheid zult genieten, als gij één dag per maand zult vasten. De Heere wil u sterk maken, en als gij den armen geeft wat gij door vasten hebt bespaard, dan zal de Heere u zegenen en Hij zal u rijk maken in de dingen van Zijn Koninkrijk.

Nu, wilt gij deze dingen, welke ik heden tot u gesproken heb, in acht nemen? Zij zijn inzettingen der Kerk. Leeft overeenkomstig alles dat uit den mond des Heeren voortkomt. Wij willen voorwaarts gaan tot volmaking. Wij willen zijn met de geesten van rechtvaardige menschen die volmaakt gemaakt zijn. Wij willen wonen met Jezus Christus, den Middelaar des nieuwen verbonds. Wij willen staan in de tegenwoordigheid Gods. Als wij deze zegeningen willen, dan moeten wij van dag tot dag en van jaar tot jaar in overeenstemming daarmede leven, totdat wij voor den Heere zullen komen; en wij moeten deze lichamen zoo heiligen, dat zij bekwaam zullen zijn, om in de eerste opstanding voort te komen en met hemelsche heerlijkheid bekroond worden.

Moge God ons zegenen en ons helpen, om aldus te doen in den naam van Christus, amen.

DE VERVULLING EENER BELOFTE.

Ouderling J. C. Wade deelt ons het volgende uit zijne levenservaringen mede, vertrouwende, dat het anderen zal aansporen hunne plichten te vervullen en in de dienstknechten des Heeren vertrouwen te stellen, niet terwille van de zegeningen, maar van de beginselen zelve, omdat die goed en goddelijk zijn.

„In het jaar 1879 was ik President eener kleine gemeente van de Kerk in de Bristol-Conferentie. Bij gelegenheid van het bezoek van den Conferentie-President, E. E. Brain, welke sedert overleden is, bespraken wij verschillende onderwerpen, en ook het betalen dertiende. Hij vroeg mij of ik die betaalde in overeenstemming met de wet des Heeren. De vraag maakte grooten indruk op mij, want ik had het nooit gedaan volgens de wet des Heeren en de Kerk, alhoewel ik steeds alles had gedaan om het werk des Heeren te helpen; iedere week betaalde ik meer dan een tiende, maar het werd niet gegeven als een tiende.

Hij wist, dat ik zeer verlangde naar Zion en hij sprak als volgt: „Broeder Wade, als een dienstknecht van God beloof ik u in den naam van Jezus Christus, dat als gij uwe tienden eerlijk wilt betalen aan den Heere, dat de weg voor u zal geopend worden en gij spoedig naar Zion, zult gaan.” Ik beloofde hen van nu af aan aan dit beginsel getrouw te zullen zijn: en toen ik de volgende week mijn loon ontving betaalde ik twee shillings als een tiende mijner verdienste voor die week. Zijne belofte werd op de volgende wijze vervuld.

Omtrent een jaar voor dit gesprek met Pres. Brain plaats had, emigreerde een zekere broeder naar Zion. Hij stond in betrekking tot eene jonge dame, welke echter niet tot de Kerk behoorde, maar ik had evenwel het voorrecht haar voor zijn vertrek te doopen. Omtrent vijf maanden na zijn vertrek zond hij het reisgeld voor deze jonge zuster. Zij was echter niet tevreden met de Kerk en had die verlaten. Ik schreef hem over haar toestand. Hij gevoelde zich daarover erg bedroefd en schreef mij, dat ik het geld kon gebruiken, om naar Zion te gaan als ik zulks verlangde. Dit verheugde mij ten zeerste, en ik aarzelde niet zijn aanbod aan te nemen. Ik had echter nu maar geld voor één persoon en er was nog iemand waarvoor ik geld noodig had, namelijk mijne vrouw, want de belofte was gedaan, dat wij beiden zouden gaan. Wij gingen vasten en bidden en vertelden den Heere, welke belofte zijn dienstknecht ons gegeven had en vroegen om Zijne hulp. Omtrent twee maanden later ontving ik een brief van eenen broeder in Wales, waarin hij mij bekend maakte, dat er zestig Dollars van hem in het kantoor te Liverpool waren, en daar hij dat jaar niet naar Zion dacht te vertrekken, bood hij mij het gebruik van dit geld aan, als ik dit wilde. Er waren echter nog vijftien Dollars te weinig, maar een paar weken later ontving ik eenen brief van eene zuster

waarin zij mij vijftien Dollars ter leen aanbod. Maar alvorens wij dit laatste bedrag ontvingen waren wij begonnen onze meubelen enz. te verkoopen, daar wij op de belofte vertrouwden. Toen wij te Salt Lake City aankwamen hadden wij nog zeven centen over. Omtrent één jaar na het ontvangen dezer belofte, waren wij op reis naar Zion. Ik wil den Heiligen in Nederland zeggen, dat zij hunne plichten tegenover God moeten volbrengen en Hij zal Zijne beloften houden. Als wij gezegend willen worden, moeten wij ook onze plichten doen; want de zegeningen Gods worden in overeenstemming met Zijne wetten gegeven.

IN DE LIEFDE GEEN VREES.

Een officier speelde eens met zijn kinderen. Eensklaps greep hij zijn jongsten lieveling, een flinken jongen van ongeveer vijf jaren, bij den arm, trok zijn degen, en richtte dien op de borst van den knaap. Een oogenblik verschrok de jongen, maar daarna begon hij in eens hartelijk te lachen van pret.

„Wat!” — zeide de vader — „kunt ge nu nog lachen? Zijt ge dan niet angstig voor die blanke sabel?”

„Waarom zou ik bang wezen” — zoo luidde het antwoord op vroolijken en helderen toon — „u heeft haar immers in de hand?”

Laat dit kind ons, Christenen, beschamen en leeren. Als het kruis drukt, als de last des levens zoo zwaar weegt, en zoo menig onheil dreigend ons schijnt te genaken, laat ons dan niet vreezen, maar vertrouwen.

„Zij die zich kinderen weten van den Vader in den hemel, belijden immers, dat alle dingen in Zijn hand zijn? Er is in de liefde geen vrees.

SLECHTS EENS DOOR DE WERELD.

Een landbouwer had tot regel aangenomen, om van alles wat hij oogstte, een ruim deel aan de armen te geven, alsmede voor het koninkrijk Gods.

Een zijner kennissen, hierover met hem sprekende, meende, dat het ook wel met wat minder toekon.

„Neen vriend” was het antwoord van den weldoener, „God laat mij maar eenmaal deze reis door de wereld maken; is die ten einde, dan kan ik nooit meer terug, om het verzuimde in te halen.”

Ach! wierd dit door alle Christenen ter harte genomen, met hoe groote blijmoedigheid zou worden gegeven en hoeveel meer arbeid zou er kunnen worden verricht! Rentmeesters zijn wij, niets meer; daarom hebben we wel toe te zien, dat wij de ons toebetrouwde bezittingen goed beheeren, waartoe in de eerste plaats behoort, dat wij den Heere vereeren met de eerstelingen van al onze inkomsten.

Doet gij dat?

TIEN GEBODEN VOOR DE ZAKENWERELD.

In de *Boston Commercial*, geeft GRAHAM HOOD tien geboden voor de zakenwereld. Het is voor ons allen goed die nauwkeurig te lezen en in overeenstemming er mee te leven. De geboden zijn als volgt:

1. Gij zult niet wachten tot er zich iets opdoet, maar gij, doet uw jas uit en gaat werken, opdat gij in uwe zaken moogt vooruitgaan en het woord „falen” in „succes” doet veranderen.

2. Gij zult niet tevreden zijn met uwe zaken te doen, als een havelooze er uit ziende, want gij moest weten, dat uw persoonlijke verschijning beter is dan een aanbevelingsbrief.

3. Gij zult geen verontschuldigen trachten te maken, noch zult gij zeggen tot hen die u beknorren: „Ik dacht niet.”

4. Gij zult niet wachten, om gezegd te worden wat gij doen moet, noch op welke manier gij iets moet doen, want zodoende zullen de dagen lang zijn met het werk, dat het fortuin u gegeven heeft.

5. Gij zult niet nalaten uwe eigene oprechtheid te behouden, noch zult gij schuldig zijn aan iets, dat de eerbied voor uzelf zal verminderen.

6. Gij zult niet begeeren uws naasten betrekking, noch zijn salaris, noch de positie die hij door hard werk verkregen heeft.

7. Gij zult niet nalaten overeenkomstig uw inkomen te leven, noch zult gij schulden maken, als gij geen middelen weet die te voldoen.

8. Gij zult niet bevreesd zijn uw eigen bazuin te blazen, want hij die nalaat zijn eigen bazuin te blazen als het noodig is, zal niemand vinden gereed zijnde die voor hem te blazen.

9. Gij zult niet aarzelen „Neen” te zeggen, als gij „Neen” meent, noch zult gij nalaten te herinneren, dat er tijden zijn, wanneer het niet raadzaam is u te verbinden door een overhaastig oordeel.

10. Gij zult ieder mensch een rechtvaardig deel geven. Dit is het laatste en grootste gebod, er is geen ander hieraan gelijk. Aan dit gebod hangen alle wetten en de voordeelen der zakenwereld.

The Character Builder.

AAN DE ZUSTERS-HULPVEREENIGINGEN.

Het wordt verlangd, dat alle Zusters-Hulpvereeningen een vergadering zullen houden op Dinsdag 17 Maart 1908, den verjaardag van de oprichting der vereeniging door den Profeet Joseph Smith. Als het niet mogelijk is eene vergadering op dien datum te houden, dan moet men trachten het daar zoo nabij mogelijk te doen. Men moet trachten een bijzonder program voor dien avond te hebben, opdat de samenkomst zoo aangenaam mogelijk zal wezen.

HOUDT DEN STRIJD VOL!

Robert Bruce had op zekeren avond een schuilplaats gezocht in een schuur.

Toen hij in den morgen ontwaakte, zag hij een spin tegen een balk opklimmen. Het diertje viel naar omlaag, doch begon van voren aan; het viel weder, maar begon op nieuw, tot twaalf keeren toe; de dertiende maal slaagde het en bereikte het 't boveinde van den balk.

Robert stond op en zei: „Deze spin heeft mij een les gegeven in volharding. Ik zal haar voorbeeld volgen. Twaalf keeren ben ik verslagen, de dertiende maal zal ik gelukkiger zijn.”

Hij verzamelde zijn volgelingen weer, ontmoette zijn vijand Eduard, versloeg hem en werd als koning gekroond.

* * *

„Denkt gij nu wezenlijk,” zoo vroeg aan President Lincoln een zijner vrienden, „denkt gij nu wezenlijk, president, dat gij dezen oorlog onder uw bestuur tot een goed einde zult brengen?”

„Ik kan 't niet zeggen, ik kan 't niet zeggen,” was 't antwoord.

„Maar wat zijt gij dan van plan te doen?” klonk 't nu weer.

„Volhouden maar, altijd maar volhouden!”

En dat „altijd maar volhouden” heeft het 'm gedaan.

* * *

Op geestelijk gebied is „volhouden!” eveneens noodig. Alleen het Evangelie aannemen en dan het te verlaten, zal niemand zalig maken. „Die volhardt tot het einde, die zal zalig worden” is de leer des Bijbels. Wij moeten den strijd volhouden en dan wordt de kroon der overwinning ons deel. Door den strijd vol te houden wordt kracht en sterkte verkregen en de overwinning behaald. Daarom: *Houdt den strijd vol!*

EEN LEVENSSPREUK.

In den ouden tijd was er een vorst, die in zijn wapen een brandende kaars had laten afbeelden en daaronder de zinspreuk: In anderer dienst verteer ik!

Dat is een goede levensspreuk voor elken Christen.

Laat uw licht schijnen voor de menschen, zoö gebiedt Christus de Heer, opdat zij uwe goede werken mogen zien en uwen Vader, die in de hemelen is, verheerlijken.

En van zich zelf getuigde hij: „De Zoon des menschen is niet gekomen om gediend te worden, maar om te dienen!”

DE S T E R.

Nederlandsch Orgaan van de Heiligen der laatste Dagen.

Redactie:
SYLVESTER Q. CANNON.

Assistent:
WM. J. DE BRIJ.

GODSDIENST IN HET GEZIN.

De dienst des Heeren is de eenige bron van waar geluk en levenskracht.

Er zijn menschen die zeggen, dat godsdienst niet in het gezin behoort, maar alleen in de kerk of op de zondagsschool. Treurig is het gezin waar geen godsdienst wordt gevonden, want daar ontbreekt de bron van ware levenskracht. God moet zeven dagen in de week gediend worden en overal, dat is, Zijn wil moet overal en altijd in alle dingen gedaan worden.

De godsdienstige opvoeding der kinderen moet niet aan de zondagschoolonderwijzers worden overgelaten. Neen integendeel, zij moet thuis, in het gezin, geschieden. Het is de plicht der ouders hunne kinderen reeds in hunne vroegste jeugd te onderwijzen in de dingen, die betrekking hebben op het eeuwig welzijn. Maar ook dit godsdienstondericht moet met verstand en overleg gegeven worden, en in overeenstemming met het verstand en begrip der kinderen zijn. Deze godsdienstige opvoeding moet niet alleen door woorden, maar ook door daden, door voorbeelden geschieden.

Het is de plicht der ouders de zondagschoolonderwijzers zooveel mogelijk te helpen en te ondersteunen, opdat het werk op de zondagscholen verricht, niet verloren gaat maar integendeel tehuis aangevuld wordt. Eenheid en medewerking moet op dit punt bestaan en dan zullen de beste resultaten verkregen worden.

Orde en regel moeten ook op het punt van godsdienst in het gezin bestaan. Ouders en kinderen moeten des morgens en des avonds te zamen nederknielen en God danken voor de genoten zegeningen, en verder moeten de belangen van het gezin aan Hem worden opgedragen. De ouders en kinderen behooren allen van tijd tot tijd gelegenheid te hebben in het gebed voor te gaan. Ook bij iederen maaltijd moet Gods zegen gevraagd en Hem de dank gebracht worden voor de genoten zegeningen. Men moet voorzichtig zijn, dat het familiegebed echter geen dooden vorm wordt, want dan beantwoordt het niet aan het doel. Als het echter met den waren geest gedaan wordt, dan zal het een bron van zegen voor het gezin zijn. Ook het lezen en overdenken van het woord Gods moet niet worden nagelaten, maar wanneer het mogelijk is moet daarvan gebruik gemaakt worden.

De Heiligen der laatste Dagen hebben den Bijbel, het Boek van

Mormon en Leer en Verbonden, en deze drie boeken bevatten het Woord Gods, en moeten als zoodanig gewaardeerd en gebruikt worden, want het woord des Heeren is tot leering en vermaning gegeven.

Als wij onze plichten tegenover God in het gezin waarnemen, dan zal er groote zegen door worden verkregen. Het zal een voorbeeld voor onze kinderen zijn en in hun later leven vruchten afwerpen.

De leuze van ons allen zij: „Ik en mijn huis wij zullen den Heere dienen!”

NIET IK MAAR EEN ANDER.

Als wij eens een bezoek konden brengen aan de misdadigers, die in de verschillende gevangenissen of andere plaatsen van bewaring zijn, dan zou men gewoonlijk verhalen van onschuld vernemen. Het zou steeds zijn niet ik, maar een ander is de schuldige. Het schijnt, dat de schuldige gewoonlijk blind is voor eigen zonden, overtredingen of zwakheden, maar tevens is het oog goed geopend voor de daden van anderen. En werden die daden dan maar altijd goed uitgelegd of overgebracht, maar neen, zij worden gezien en beschouwd door een oog dat boos is, beoordeeld door een verstand dat door zonde bedorven is en bevooroordeeld. De schuldige spreekt gewoonlijk het onschuldig over zichzelf uit, maar het schuldig steeds over anderen en kent dan geen genade, en wat vreemder is gewoonlijk wordt het schuldig over onschuldigen uitgesproken door hen die de hand onmogelijk in eigen boezem kunnen steken, zonder die er melaatsch uit te halen.

Niet ik, maar een ander is gewoonlijk het gezegde van den mensch die steeds spreekt over de verkeerdheden en gebreken van anderen en gewoonlijk ligt er in opgesloten, dat zij veel, zeer veel beter zijn. Als dit werkelijk waar was zou een gevoel van liefde, mededelijden en ontferming hen bezielen, maar nu toont de geest van verwijt en bitterheid duidelijk aan, dat het oog hetwelk de daden beschouwt, de geest die ze beoordeelt en de tong die ze afkeurt boos zijn. Wat is van zoodanigen rechter te wachten?

Gelukkig de mensch die steeds de fouten en gebreken bij zichzelf zoekt, die steeds tracht het goede in anderen te zien, steeds tracht anderen te verhoogen, te helpen, te verbeteren.

De liefde bedekt alle dingen, zij bedekt de fouten en gebreken van den naaste; en waar die dus getoond worden, is het een bewijs dat de liefde niet aanwezig is. Niet ik, maar een ander is in dit geval de uitspraak der liefdeloosheid. Gelukkig en gezegend deschuldige mensch die zegt: „Niet een ander, maar ik.”

CORRESPONDENTIE.

Uit een interessanten brief van Broeder Le Grand Richards, Salt Lake City, V. S. A. nemen wij het volgende over: U zult bemerken, dat ik nu thuis ben. Ik begin pas te beseffen dat dit werkelijkheid is en geen droom. Ik heb een plezierig bezoek aan Chicago gebracht. President Ellsworth doet alle pogingen om het Boek van Mormon te verkoopen. De zendelingen aldaar bezoeken al de handelskantoren om deze boeken te verkoopen, en gaan ook voor dit doel naar al de voorname mannen van die stad. Het schijnt dat zij, door hunne ijverige pogingen, nog grooter invloed onder het volk krijgen. Al de zendelingen van die Zending, (Noordelijke Staten) lezen het Boek van Mormon zorgvuldig door gedurende de maand Januari.

Met den toestand hier ben ik wel tevreden. Ik heb Zion hier gevonden. Zion is niet van de waarheid afgedwaald. Als men hier langs de straten loopt ziet men niet meer dan één man rooken, terwijl men er in Holland 20 zou zien. Bij een bezoek aan de Universiteit van de Heiligen der laatste Dagen, een dag of drie geleden, zag ik ten minste duizend jonge mannen en vrouwen. De gedachte kwam in mij op, men zou bijna door de geheele wereld te vergeefs zoeken naar een gelijke vergadering die zulke beschaafdheid, streven naar vooruitgang en reinheid in woord en daad, zou betoonen. Ik geloof dat de meeste Hollandsche broeders en zusters alhier standvastig zijn in het verbond dat zij met hunnen Hemelschen Vader hebben gemaakt.

Er is op het oogenblik weinig arbeid te vinden hier. Ik hoop dat het werk in de N.-B. Zending nog voorspoediger zal zijn. Hartelijke groeten aan al de Zendelingen en de leden.

Broeder Abraham H. Cannon heeft ons een brief geschreven van Salt Lake City, waaruit wij vernemen dat zijne gezondheid steeds beter wordt, alhoewel hij gedurende stormachtig weer de gevolgen daarvan in zijn gestel gevoelt. Hij zegt verder: Ongeveer een week geleden ontving ik *De Ster*, en werd verblijd den vooruitgang te bemerken van het werk in de Zending, en in 't bijzonder in Groningen. Soms tijds gevoel ik alsof ik daar gaarne zou zijn, om te helpen in de uitbreiding van het Evangelie; toch beseff ik wel dat er veel te doen is hier in Zion. Groet voor mij al de zendelingen en de leden die ik heb gekend.

Broeder Geo D. Pyper, Algemeen Secretaris van de Zondagsscholen der Kerk, schrijft ons: Wij hebben het verslag van de Zondagsscholen in de Nederlandsch-Belgische Zending voor het jaar 1907 ontvangen, en wenschen U daarvoor te danken. Wij feliciteeren U met het succes van uw Zondagsschoolwerk en gevoelen dat het Zendingswerk veel hulp zal ontvangen door dit middel in de uitbreiding van het Evangelie.

Broeder D. J. van der Werff meldt ons uit Salt Lake City: Ik kan U nog mededeelen dat ik mij steeds verheug in de ware Kerk van mijn Verlosser, Jezus Christus. Ik heb nog de eerste liefde in 't bezit die ik bij het watergraf heb ontvangen, toen ik met mijn Hemelschen Vader verzoend ben geworden. Deze liefde neemt steeds toe bij mij, en nu draag ik een vrede bij mij die niet met de pen beschreven kan worden. Mijne gebeden worden bijna letterlijk vervuld. Mijn patriarchische zegen luidt zoo, al wat ik zou bidden met geloof en vertrouwen en volle verwachting het zou mij beantwoord worden, en de krachten des Hemels zouden met mij zijn, en het *geschiedt alzoo*. Het Woord van Wijsheid wordt bemind door mij. Hierbij mijn beste groeten aan al de heiligen.

In eenen brief van Broeder Alex Nibley, onlangs ontvangen, zendt hij zijne hartelijke groeten en wenschen aan al de zendelingen en heiligen.

Aan eenen brief van Broeder Pieter Dee ontleenen wij: Ik stel veel belang in *De Ster*. Ik laat ze geregeld inbinden, zoodat ik ze van tijd tot tijd kan herlezen.

HET „MORMONISME”.

Onder bovenvermelden titel is eene brochure verschenen in *Kerk en Secte*, een brochurenreeks uitgegeven onder redactie van Dr. S. D. van Veen, Hoogleraar in de Kerkgeschiedenis en Dogmen-geschiedenis aan de Rijks-Universiteit te Utrecht, en waarin beschreven worden de leer, de inrichting, de eigenaardigheden en eventueel ook de ceremoniën der onderscheiden kerkgenootschappen en sekten van den tegenwoordigen tijd. Dit artikel over het „Mormonisme” is door Pres. C. W. Penrose speciaal voor *Kerk en Secte* in het Engelsch geschreven en door Ouderling Paul Roelofs vertaald.

Het is een zeer duidelijk artikel en zal ongetwijfeld veel bijdragen tot het verspreiden van licht omtrent het werk des Heeren en veel vooroordeel en onjuiste begrippen zullen er door verdreven worden. Wij raden een ieder aan het verspreiden van dit geschrift te bevorderen, daar het tot veel zegen zal strekken.

Het geschrift bestaat uit twee-en-vijftig blz., is op goed papier met duidelijke letters gedrukt en is voorzien van een mooi omslag. De prijs is veertig centen en is bij de boekhandelaren te bekomen. De brochure is No. 1 van Serie II van *Kerk en Secte* en is uitgegeven door de Hollandia-Drukkerij te Baarn.

IN ONS EIGEN ZENDINGSVELD.

Gedurende de maand Februari werden 27 exemplaren van het Boek van Mormon verkocht in deze Zending. Ouderling Geo P. Trayner verkocht er 7.

Naar wij vernemen werden 18 personen in de Zending gedoopt gedurende de afgelopen maand, alle behalve een waren nieuwe leden, waarvan 1 te Amsterdam, 4 te Utrecht, 4 te Groningen, 5 te Rotterdam, 2 te Gouda, 1 te Dordrecht, en 1 te Den Haag.

Het verslag van de Zondagsscholen in deze Zending voor 1907 toont aan, dat aan het einde van het jaar er 14 scholen waren met 111 ambtenaren, leeraars en leeractessen, 410 mannelijke en 404 vrouwelijke leerlingen, een totaal aantal van 925 ambtenaren en leden van de scholen.

Het verslag van de Zustershulpverenigingen in deze Zending voor 1907 bewijst, dat er 6 zijn in verschillende gemeenten met 27 ambtenaren en 125 leden, een totaal aantal van 152 zusters die aan dit liefdadig, onzelfzuchtig werk deel nemen.

Op Vrijdag 28 Februari werd er eene buitengewone vergadering te Dubbeldam gehouden. Er waren vele vreemdelingen aanwezig en met groote belangstelling werd geluisterd naar de sprekers.

De Zondagsschool-Schetsen voor de *Eerste* en *Tweede Middelbare afdeling* zijn gereed en aangezien het aantal gering is, zal aan ieder lid van die klassen slechts één exemplaar kosteloos worden geschonken, als dit verlangd wordt. Als er geen voldoende voorraad in het bezit der onderwijzers is, dan kunnen zij deze op aanvraag aan het hoofdkantoor der Zending bekomen.

De lezers der Ster verzoeken wij vriendelijk ons steeds te melden wanneer zij van woonplaats veranderen, opdat wij zonder vertraging *De Ster* aan hun nieuwe adres kunnen opzenden.

Wij verzoeken de intekenaars die *De Ster* per post ontvangen, de verschuldigde abonnementsgelden per postwissel naar het Kantoor *Crooswijkshesingel 8*, te Rotterdam, op te zenden.

VERPLAATST.

Ouderling Dorr Marsh van Rotterdam naar Kampen om aldaar de leiding te hebben.

Ouderling Chas. S. Hyde van Kampen naar het Zendingskantoor.

Ouderling Geo. C. Mathews van Meppel naar Groningen om over de gemeente aldaar te presideeren.

Ouderling David D. Brimhall van Arnhem naar Amsterdam.

Ouderling D. F. Davis Jr. van Amsterdam naar Apeldoorn.

Ouderling Stephen E. Busath van Apeldoorn naar Arnhem.

DE ZENDING IN ANDERE LANDEN.

In de Zending van de Noordelijke Staten, V. S. A. werden gedurende het jaar 1907 12,500 ex. van het Boek van Mormon verspreid, dat is ongeveer 7500 meer dan in 1906. Met betrekking tot het verspreiden van dit Boek aldaar wordt vermeld: „Gedurende het vorige jaar hebben onze Zendingen bij hunnen arbeid het grootste belang gesteld in het verkoopen van het Boek van Mormon, en het succes welke zij daardoor hebben verkregen, is zelfs een bewijs van de groote waarde er van in het verkondigen van het Evangelie aan de menschen. Wij kunnen de herstelling van het ware Evangelie niet verkondigen zonder van het Boek van Mormon te vertellen, en ieder exemplaar dat verspreid wordt, geeft getuigenis van het Evangelie van Jezus Christus en de goddelijke roeping van den Profet Joseph Smith. Het is het eerste belangrijke boek voor het Zendingswerk, door den Heere in deze bedeeing gegeven en met Zijn hulp zullen wij het belangrijkste maken in ons werk.”

Het Mormonisme, het geschrift door C. W. Penrose geschreven, wordt door *de Hollandsche Revue* zeer gunstig beoordeeld. Het volgende wordt gezegd: „Wat weet men hier te lande eigenlijk meer van de Mormonen af, dan wat oppervlakkige praatjes, die van mond tot mond gaan en die op napraten berusten: — dat zij in het Westen van Amerika wonen over de Rocky Mountains en aan veelwijverij doen!

Hiermee doet men echter onrecht aan deze godsdienstige sekte.

Wie den Mormonen recht wil doen wedervaren, kan niet beter doen dan kennis te nemen van het geschrift, waarvan we den titel hierboven afschreven en dat geschreven is door den hoofdredakteur van „Deseret News” te Salt Lake City, de hoofdplaats van het rijk der Mormonen.

Ter kennisname voor onze lezers willen we daar nu 't een en ander uit overnemen.”

Dan volgen er omtrent acht bladzijden met aanhalingen uit het geschrift.

WIJ BLIJVEN ALLEEN IN HERINNERING, DOOR WAT WIJ GEDAAN HEBBEN.

Het sterfelijk leven van den mensch is, zelfs op zijn langst, zeer kort, maar hoe vol kan hij die snel vliedende jaren niet maken, vol vriendelijke woorden, vriendelijke daden, minzame handelingen en veredelende gedachten. Dag aan dag verricht een ieder daden, welke nog lang herinnerd zullen worden nadat hij de sterfelijkheid heeft verlaten. Sommigen worden helaas herinnerd door hunne onvriendelijke woorden, hatelijkheid, knorrigheid, hun vitten, nederdrukkenden invloed en overheerschende hoedanigheden. Het wordt herinnerd, dat sommigen slechts voor zichzelf leefden en de nooden van de groote familie des Vaders niet in aanmerking namen, zij dienden niet degenen met wie zij **gemeenschap** hadden. Anderen wier leven eenvoudig geweest is, wier paden langs duistere, afgelegene wegen gevoerd hebben, die nooit gegaan zijn in het heldere zonnelicht, worden met liefde herdacht, omdat zij met minzaamheid de zieken hebben verpleegd, goed voor de armen waren, en rechtvaardig en wijs waren. Het is een uitmuntend iets, om een voorbeeld van reine liefde te zijn, de kracht van een strijdende ziel, de opheffende en aanmoedigende invloed van ware vriendschap achter te laten. *Young Woman's Journal.*

TOCH GEEN LAFKAARD!

„Lafaard” zoo noemden hem de andere matrozen, omdat hij beslist weigerde, met hen te drinken, te dobbelen of te vloeken, alsof er niet meer moed en karaktersterkte voor noodig is, om van 't verkeerde geheel afstand te doen en het kwade als vijand te behandelen dan om het vriendelijk te gemoet te treden en er zij 't op niet buitensporige wijze aan deel te nemen.

Op de stoomboot, waarop hij diende, ging bij zekere gelegenheid een kleine jongen mee van Chicago naar Buffalo. 't Kind speelde op een morgen op 't dek, kwam te dicht bij de verschansing en viel overboord.

Dadelijk kwamen eenige matrozen toelooopen en riepen: „Een kind overboord!” Maar zij bleven daar bij elkander staan alsof zij niet wisten wat te doen.

Toen trad eensklaps de „lafaard” op hen toe, hoorde wat er gaande was en zei: „ik zal de jongen redden als ik kan!” En hij sprong in het water.

't Was een wanhopige worsteling, maar ten slotte dook hij vlak bij de boot uit de golven op, in de armen het knaapje, dat hij met gevaar van zijn eigen leven had gered.

Een geroep van vreugde steeg op, toen men beiden aan boord heesch, en een der matrozen fluisterde: Toch geen lafaard!

ONZE LEVENSTAAK.

Niet lang zullen wij hier blijven,
Op de aarde, hier beneên;
Want een ieder mensch moet
[sterven
En vertrekken elders heên.

Laat ons daarom vriend'lijk wezen,
Tot een ieder die wij zien;
En wanneer het moet geschieden
Aan een ander hulpe biên.

Wil alleen uw zorgen dragen,
Deel met anderen uw vreugd;
Wil de onschuld steeds beschermen
En beoefen steeds de deugd.

Wil het kwade steeds vergeven,
Onverschillig wie het deed;
Wil steeds zeeg'nen, nimmer
[vloeken,
Deel met anderen hun leed.

Tracht een hemel hier te maken,
Op dit aardsche tranendal;
Wil nooit uwen plicht verzaken,
Wat ook de uitslag wezen zal!

Wil aan andren doen geschieden,
Wat gij voor u zelf verkiest;
En gij zult in 't eind beseffen
Dat gij daardoor niets verliest.

W. J. DE BRIJ.

Honderd dwaasheden zouden er minder zijn, wanneer men ze niet
zoo ernstig nam. WEBER.

Met spot doodt men het fanatisme evenmin, als men met olie het
vuur bluscht. SCHERR.

OVERLEDEN.

Te Salt Lake City is op 16 Februari 1908 overleden, zuster Cornelia Stam, echtgenoot van broeder Pieter W. Stam. Zij werd in Nederland geboren en werd gedoopt op 31 Maart 1872 door ouderling J. Krumperman. Zij is steeds een getrouw en standvastig Heilige der laatste Dagen geweest.

I N H O U D:

De Plichten der Heiligen	Blz. 85	Correspondentie	Blz. 95
De vervulling eener belofte	89	Het Mormonisme	96
In de liefde geen vrees	90	In ons eigen Zendingveld	97
Slechts eens door de wereld	90	Verplaatst	98
Tien geboden voor de zakenwereld	91	De zending in andere landen	98
Aan de Zusters-Hulpverenigingen	91	Wij blijven alleen in herinnering, enz.	99
Houdt den strijd vol	92	Toch geen lafaard	99
Een levensspreuk	92	Onze levenstaak	100
Godsdienst in het gezin	93	Overleden	100
Niet ik maar een ander	94		

Uitgegeven door de NED.-BELG. ZENDING, Crooswijkschesingel 8, Rotterdam.
Verkrijgbaar in alle vertakkingen der Zending in Nederland en België.

Abonnementsprijs per jaar:

Nederland f 1.80, België fr. 4.50, Buitenland f 2.50, Amerika \$ 1.00.

Per exemplaar 10 cent.